

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka akcyjna w S. wniosła przeciwko pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, o zapłatę kwoty 5765,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wynajęła pozwaną urządzenia budowlane oraz kontenery.

Pozwana nie uiszczyła całej należności uzgodnionej umową.

W przepisany termin pozwana złożyła sprzeciw od wydane nakazu zapłaty zaskarżając nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu. Pozwana podniosła zarzut niezgodności z umową stawek najmu i terminu zapłaty.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 stycznia 2019r. pomiędzy powódką, jako wynajmującym, a pozwaną, jako najemcą zawarta została ramowa umowa najmu sprzętu budowlanego nr (...), w ramach której strony postanowiły podjąć współpracę w zakresie najmu maszyn i urządzeń budowlanych, w tym także kontenerów, podnośników oraz rusztowań, zwanych dalej sprzętem budowlanym.

W ramach umowy (§ 1 ust. 5) uzgodniono, że najem sprzętu wygasa z chwilą jego zwrotu, w takim stanie, w jakim został oddany najemcy. W przeciwnym razie wynajmujący miał prawo przedłużyć umowę najmu do dnia przywrócenia sprzętu budowlanego do stan poprzedniego, tj. z dnia jego wydania oraz naliczyć z tego tytułu dodatkowy czynsz najmu. (pkt. III ust. 14 (...)).

Pozwana wyraziła zgodę na przesyłanie faktur, faktur korygujących, not w formie elektronicznej.

Pozwana upoważniła powódkę do wystawiania faktur VAT bez swojego podpisu (pkt. III ust. 8 (...)).

Najemca miał ponosić odpowiedzialność za sprzęt budowlany od chwili załadunku urządzenia u wynajmującego do momentu zwrotu go w miejsce wskazane przez wynajmującego w stanie nie pogorszonym, zaś ryzyko utraty lub uszkodzenia tego sprzętu miało przejść na najemcę z chwilą protokolarnego odbioru. (pkt. IV. ust. 1 (...)).

Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy, warunki finansowe najmu miały być ustalane w poszczególnych zamówieniach.

Dowód:

- ramowa umowa najmu wraz z ogólnymi warunkami – k. 22-25.

Pozwany wpłacił kaucję w wysokości 2900 zł.

Bezsporne.

Pozwany upoważnił wskazanych przez siebie pracowników do wykonywania zamówień, zmian umowy najmu i odbierania sprzętu.

Dowód:

- upoważnienie, k. 26.

W dniu 19 lutego 2019r. pozwany zamówił u powoda kontener magazynowy w cenie 480 zł netto za miesiąc najmu, wraz z dostawą i odbiorem w cenie 300 zł za każdą z usług. W tym samym dniu został on dostarczony. 19 czerwca 2019r. powódka odebrała kontener pozwanemu w związku z brakiem płatności za najem.

Dowód:

- zamówienie, k. 27,
- dowód wydania, k. 28,
- protokół odbioru, k. 29.

W dniu 19 lutego 2019r. pozwany zamówił również kontener paletowy wraz z dostawą i odbiorem, ubezpieczeniem oraz myciem po wynajmie. Stawkę najmu ustalono na 500 zł miesięcznie. Tego samego dnia kontener został dostarczony, a 19 czerwca 2019r. odebrany.

Dowód:

- zamówienie, k. 30,
- dowód wydania, k. 31
- protokół odbioru, k. 32.

W związku z zawartymi umowami dotyczącymi obu kontenerów, powódka obciążyła pozwanego fakturą (...) z dnia 30 maja 2019r. z terminem płatności do dnia 19 czerwca 2019 r. na kwotę 1375,35 zł oraz fakturą (...) z dnia 19 czerwca 2019r. z terminem płatności do dnia 19 czerwca 2019 r. na kwotę 1855,06 zł, których pozwany nie zapłacił.

Dowód:

- faktura vat, k. 44, 45.

W dniu 7 maja 2019r. pozwany zamówił u powoda generator H. w cenie 385 zł netto za dobę najmu wraz z ubezpieczeniem. Sprzęt został wydany w tym samym dniu. 10 maja 2019r. urządzenie zostało zwrócone.

W związku z zawartą umową powódka obciążyła pozwanego fakturą (...) z dnia 10 maja 2019r. z terminem płatności do dnia 19 maja 2019 r. na kwotę 1625,08 zł, której pozwany nie zapłacił. Powód zaliczył na poczet tej kwoty 104 zł kaucji.

Dowód:

- zamówienie, k. 33,
- dowód wydania, k. 34,
- protokół odbioru, k. 35,
- faktura, k. 39.

W dniu 10 maja 2019r. pozwany zamówił u powoda szlifierkę do betonu w cenie 50 zł netto za dobę najmu wraz z ubezpieczeniem. Sprzęt został wydany w tym samym dniu. 17 maja 2019r. urządzenie zostało zwrócone.

W związku z zawartą umową powódka obciążyła pozwanego fakturą (...) z dnia 17 maja 2019r. z terminem płatności do dnia 24 maja 2019 r. na kwotę 387,45 zł. Nadto powódka wystawiła faktury za kamień szlifierski na kwotę 146,37 zł z terminem płatności 17 maja 2019r., talerze szlifujące – 307,50 zł oraz 172,20 zł z terminem płatności do 24 maja 2019r. Pozwany nie uścił wskazanych zobowiązań.

Dowód:

- zamówienie, k. 36,
- dowód wydania, k. 37,
- protokół odbioru, k. 38,
- faktury vat, k. 40-43.

Pismem z dnia 24 czerwca 2019r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty zaległości w wysokości łącznej 5794,94 zł.

Dowód:

- wezwanie, k. 47.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Wyrok wydano w trybie art. 15 z.zs² ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020.374 ze zm.), uwagi na przeprowadzenie całości postępowania dowodowego opartego o dokumenty.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, mając na uwadze, że okoliczności na które miały zeznawać były w sprawie wykazane niekwestionowanymi dowodami z dokumentów, a pozwany nie podniósł żadnych okoliczności, wskazujących na rzeczywiste istnienie niewyjaśnionych faktów.

Powódka swoje roszczenie wywodziła z zawartej z pozwaną umową najmu sprzętu budowlanego, do której pomocniczo znajduje zastosowanie art. 659 k.c. w myśl którego przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Bezspornym było związanie stron umową najmu sprzętu budowlanego i kontenerów, ich użytkowanie, okres najmu.

Zgodnie z treścią sprzeciwu spór dotyczył umówionego terminu zapłaty i stawki najmu.

Zgodnie z treścią art. 6 kc, na pozwanym ciążył obowiązek wykazania zgłaszanych twierdzeń, tj. umówienia przez strony innego terminu zapłaty i innej stawki najmu. Tymczasem pozwany nie zaoferował żadnego dowodu na te okoliczności. Co więcej nawet z lakonicznych twierdzeń sprzeciwu nie wynikały żadne fakty, na których pozwany opierał swoje zarzuty. W szczególności nie wskazywał aby istniała jakakolwiek inna (ustna czy pisemna) umowa między stronami, niż załączona do pozwu. Pozwany nie wyjaśnił z jakimi faktami wiąże ustalenie innego terminu zapłaty i stawki najmu. Dodatkowo należy wskazać, że mimo zobowiązania pozwany nie ustosunkował się w żaden sposób do pisma powoda, w którym podtrzymał swoje twierdzenia, zarzucając pozwanemu brak merytorycznego ustosunkowania się do żądania pozwu. Pozwany nie skorzystał również z szansy końcowego ustosunkowania się do sprawy i nie złożył żadnych nowych twierdzeń, ani nie uzasadnił do tej pory zgłaszanych zarzutów. Jedyną reakcją procesową pozwanego było składanie trzech kolejnych wniosków prezesa pozwanego o odraczana terminów rozpraw. Dodatkowo należało podkreślić, że wszelkie nowe twierdzenia zgłoszone podczas ewentualnego przesłuchania stron, byłyby pominięte jak spóźnione. Z uwagi więc na brak jakiegokolwiek uzasadnienia dla podnoszonych zarzutów i niekwestionowania żadnego dowodów składanych przez powoda – tj. ani umowy ramowej, ani zamówień, ani faktur - przesłuchanie stron nie było celowe i jedynie przedłużyłoby postępowanie.

Mając na uwadze, że pozwany nie wskazał nawet które stawki jego zdaniem były niezgodne z umową, a nadto powód wykazał złożonymi dowodami skuteczne zawarcie umów najmu i usług dodatkowych z nim związane, istnienie

zobowiązania pozwanego do zapłaty, jego wysokość i wymagalność, uznano za wykazane, a powództwo podlegało uwzględnieniu w całości. Stawki przyjęte w fakturach były zgodne ze stawkami wynikającymi z poszczególnych zamówień. Zgodnie zaś z OWU właśnie na zamówieniach strony miały zamieszczać warunki finansowe, co za każdym razem było potwierdzenia podpisem uprawnionego przez pozwanego pracownika.

Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, zasądzonych w pkt I wyroku, stanowi art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 684), zgodnie z którym w transakcjach handlowych- z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Faktury, które zostały wystawione tytułem łączącej strony umowy, określały termin zapłaty, zatem zasadne było zasądzenie odsetek od dnia następnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)